

CZU: 347.72.04:061.1 EU

DIRIJAREA ACTIVITĂȚII SOCIETĂȚILOR COMERCIALE PRIN PRISMA LEGISLAȚIEI UNIUNII EUROPENE

Vera LUPAȘCO,

Magistru în drept, Asistent universitar, Universitatea de Sudii Europene din Moldova, doctorandă, Institutul de Cercetări Juridice și Politice al AȘM (Chișinău, Republica Moldova)

Activitatea societăților comerciale, odată cu apariția acestora, totdeauna s-a aflat în vizorul statului, din aceste considerente tematica articolului rămâne să fie totdeauna actuală. Scopul cercetării acestei problematice este de a demonstra că odată cu înființarea Uniunii Europene, care este o uniune politică și economică, statele membre ale acesteia au avut parte de un șir de beneficii, fiindcă a fost dezvoltată o piață unică internă printr-un sistem standardizat de legi care se aplică în toate statele membre. În vederea analizei temei articolului au fost utilizate așa metode ca: analitică, logică, statistică, comparativă, descriptivă, calitativă, cantitativă, etc.

Pe parcursul secolului al XX-lea este în curs de creare o nouă ordine economică internațională, care ia naștere pe baza relațiilor comerciale, pe fundalul teoriei și practicii liberului schimb. Pe acest teren are loc și integrarea europeană, care tinde să se extindă tot pe baza relațiilor economice internaționale, de piață liberă deschisă, unde un rol important îl au societățile comerciale.

Lărgindu-se, Uniunea Europeană încearcă să construiască o legătură strânsă cu vecinii săi, astfel încât vechile diviziuni să nu fie înlocuite cu o divizare artificială. Astăzi Uniunea Europeană caută căi, modalități și soluții pentru a oferi cetățenilor săi cât mai multă stabilitate și prosperitate. Lucrând împreună cu partenerii într-o lume interdependentă, desemnează avantajele oferite de deschiderea piețelor pentru creștere economică și aprecierea unui sistem politic bazat pe democrație și responsabilitate socială.

Cuvinte-cheie: integrare, societate, societate comercială, Uniunea Europeană.

MANAGEMENT OF COMPANIES ACTIVITY COMMERCIAL THROUGH THE LEGISLATION OF THE EUROPEAN UNION

Vera LUPASCO,

Master in law, University assistant, University of European Studies of Moldova, PhD, Institute of Legal and Political Research of ASM (Khisinau, The Republic of Moldova).

The activity of the companies, with the appearance of these, has always been in the spotlight of the state, for these reasons, the topic of articles remains to be always current. The aim of the research of this problem is to show that with the establishment of the European Union, which is a political and economic union, the member states of the state have had a number of benefits, because a single internal market has been developed through a standardized system of laws that apply in all Member States. In analyzing the topic of the article, such methods were used as: analytical, logical, statistical, comparative, descriptive, qualitative, quantitative, etc.

During the twentieth century, a new international economic order is being created, which is born on the basis of trade relations, against the background of free trade theory and practice. On this ground also occurs the European integration, which tends to extend also on the basis of international economic relations, of open free market, where companies have an important role.

As it develops, the European Union is trying to build a close connection with its neighbors so that the old divisions are not replaced by an artificial divide. Today the European Union is looking for ways, ways and solutions to give its citizens as much stability and prosperity as possible. Working together with partners in an interdependent world, he designates the advantages offered by opening markets for economic growth and appreciating a political system based on democracy and social responsibility.

Keywords: integrare, societate, societate comercială, Uniunea Europeană.

Introducere. Instituția persoanei juridice se regăsește încă în actele normative de pe timpurile Imperiului Roman. Atunci când în calitate de subiecți de drept independenți, în unele cazuri erau acceptate diferite uniuni (entități)

și organizații și ca urmare prima sa reglementare juridică, instituția persoanei juridice a căpătat-o deja atunci, în timpul Imperiului Roman. Odată cu dezvoltarea producerii de mărfuri, cămătăriei și comerțului extern, în multe cazuri în calitate de

parteneri de relații juridice apăreau nu doar persoanele fizice aparte, ci și diferite uniuni de persoane fizice, care aveau o activitate comună sau un avantaj comun [1, p. 7-34]. Desigur că acestea erau mai întâi de toate statul, caznaua de stat (în cali-

tate de cămătar), obștile orășenești etc. Dar necătând la aceasta, la acel moment termenul de persoană juridică nu exista[3, p. 74], ci a apărut pe parcurs. **Actualitatea temei.** Astfel, în procesul de cercetare a subiectului dat, observăm că dezvoltarea și evoluarea teoretică și practică a instituției persoanei juridice este într-o legătură constantă și dependentă de creșterea volumului de producere a mărfurilor și apariția capitalismului în adâncul societății feudale[1, p. 7-34].

Dar totuși, instituția persoanei juridice s-a dezvoltat furtunos începând cu a doua jumătate a veacului al XIX-lea, fiind rezultatul proceselor economice active din societate. Acest moment a jucat un rol important și a servit ca impact asupra faptului, că în secolul XX s-a dezvoltat și mai mult infrastructura, a avut loc internaționalizarea activității de întreprinzător, a crescut și s-a lărgit atât influența statului în ce privește dezvoltarea economică a țării, cât și au apărut tehnologiile informaționale[5, p. 109].

Nucleul unei economii de piață de succes, îl constituie societățile comerciale. În contextul reglementărilor actuale, materia societăților comerciale are o poziție specială fiind reglementată atât la nivel național, în cadrul legislației statelor europene, cât și la nivel comunitar prin intermediul directivelor Uniunii Europene[4, p. 35-38].

Conținutul de bază. În majoritatea statelor economia este una de piață, care are la bază libera concurență și inițiativă din partea participanților. În acest mod putem constata că la baza economiei unei țări se află proprietatea privată prin acțiunea legii cererii și ofertei, iar statul în aceste condiții de organizare a economiei are obligația de a asigura libertatea comerțului, de a crea un cadru legal favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție și de a acorda o atenție deosebită protecției concurenței loiale.

Libera circulație atât a mărfurilor provenite din statele membre, cât și a mărfurilor care provin din țări terțe și se află în liberă circulație în statele membre, constituie unul dintre principiile fundamentale ale Tratatului (articolul 28 din TFUE) [6]. Inițial, libera circulație a mărfurilor era considerată parte integrantă a uniunii vamale dintre statele membre, implicând desființarea taxelor vamale, a restricțiilor cantitative asupra schimburilor comerciale și a măsurilor echivalente și stabilirea unui tarif exterior comun pentru Comunitate. Mai târziu, accentul a fost pus pe eliminarea tuturor obstacolelor rămase în calea liberei circulații a mărfurilor în scopul creării pieței interne.

Libera circulație a lucrătorilor este garantată în cadrul Uniunii și implică orice discriminare pe motiv de cetățenie între lucrătorii statelor membre, în ceea ce privește încadrarea în câmpul muncii, remunerarea sau alte condiții de muncă, totodată luându-se în calcul rezerva de restricții justificate privind respectarea ordinii publice, siguranței publice și a sănătății publice.

Pentru favorizarea accesului la activitățile independente, Parlamentul European și Consiliul au hotărât în corelație cu procedura legislativă ordinară să adopte directivele de recunoaștere reciprocă a actelor de studii care dovedesc titlurile oficiale de calificare în vederea accesului la activitățile independente și exercitarea acestora în strictă conformitate cu prevederile actelor cu putere de lege și a actelor administrative (în ce privește profesiile medicale, paramedicale și farmaceutice – acestea se subordonează condițiilor de exercitare a acestora în diferite state membre).

În vederea desfășurării unei activități prospere, reglementarea activității societăților comerciale la nivel comunitar, ușurează foarte mult activitatea transfrontalieră a acestora. Dreptul European al societăților comerciale este

parțial codificat în Directiva (UE) 2017/1132, iar statele membre continuă să aplice legile proprii în acest domeniu în corelație cu prevederile Directivelor și regulamentelor UE pe segmentul dat. La momentul actual se lucrează asupra elaborării unui drept al societăților comerciale, a unui cadru de guvernare corporativă modernă și care să aibă atât un impact pozitiv pentru a rezolva deficiențele care pot să apară pe parcursul activității întreprinderilor, cât și să reglementeze relațiile dintre investitorii și angajații europeni în vederea îmbunătățirii mediului de afaceri din UE.

Cerințele comerțului internațional impun ca societățile comerciale să beneficieze pe teritoriul altor state de o recunoaștere deplin drept, a calității lor de subiect de drepturi, adică de o recunoaștere a personalității lor juridice fără de care participarea la comerțul internațional este de neconceput.

Armonizarea reglementărilor cu privire la dreptul societăților comerciale și al guvernării corporative, precum și a celor privind contabilitatea și auditul, este esențială pentru crearea Pieței Unice pentru Servicii Financiare și Produse. Deoarece companiile europene trebuie să poată face afaceri transfrontaliere mai ușor, Comisia Europeană a prevăzut în Planul său de acțiune o nouă propunere pentru Directiva (UE) 2017/1132 privind dreptul european al societăților comerciale[7], Directiva 2005/56/CE[8], care prin abordarea problematicii fuziunilor transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni are menirea de a facilita fuziunile acestui proces între societățile de capital din diverse state membre. Dar totuși principiul libertății de stabilire nu permite unei societăți să se transfere din statul membru de origine într-un alt stat membru păstrându-și intactă capacitatea sa juridică. Din aceste considerente Parlamentul a venit de nenumărate ori cu propunerea de a fi elaborată a

14-a Directivă cu privire la dreptul societăților comerciale, care ar avea menirea de a soluționa transferul centrului de activitate și/sau al sediului juridic al unei companii. Planul de acțiune cuprinde, de asemenea, simplificarea unor cerințe din a 3-a Directiva a Consiliului (78/855/CEE) care a fost modificată prin Directiva 2011/35/CE a Parlamentului European și care are menirea de a reglementa fuziunile societăților comerciale pe acțiuni și conține dispoziții de protecție a acționarilor, creditorilor și angajaților[9], și a 6-a Directivă a Consiliului (82/891/CEE), privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni, (modificată prin Directiva 2007/63/CE cu privire la cerința întocmirii unui raport de expertiză independentă în cazul fuziunii sau al divizării unor societăți comerciale pe acțiuni și prin Directiva 2009/109/CE în vederea simplificării obligațiilor de raportare și de întocmire a documentației necesare)[10], codificată prin Directiva (UE) 2017/1132.

Dat fiind faptul, că în ultimul timp societatea civilă se dezvoltă foarte mult, necesitatea de a desfășura activități peste frontierele naționale devine tot mai necesară și avantajoasă, ceea ce de multe ori ar avea o însemnătate esențială pentru ciclul de viață natural al unei societăți. În acest context, efectuarea unei fuziuni, divizări sau transformări transfrontaliere, ar putea însemna șansa de a supraviețui și de a se dezvolta, de exemplu, prin exploatarea unor noi oportunități de afaceri în alte state membre sau prin adaptarea la condițiile în schimbare de pe piață. Din aceste considerente, în aprilie 2019, Parlamentul European a adoptat amendamente la propunerea Comisiei de modificare a Directivei (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere, care prevedeau norme suplimentare privind fuziunile transfrontaliere ale societăților co-

merciale pe acțiuni stabilite într-un stat membru al UE și au oferit simplificări suplimentare pentru toate cele trei operațiuni. Se urmărește scopul de a fi convinși de faptul că angajații vor participa la reorganizarea societăților comerciale în cadrul cărora activează, vor fi informați în măsură deplină despre urmările tuturor modificărilor unei fuziuni, divizări sau transformări transfrontaliere, vor fi protejate drepturile acționarilor minoritari și a acționarilor fără drept de vot, iar creditorilor li se vor acorda garanții mai clare și mai fiabile, precum și introducerea dreptului de squeeze-out și sell-out pentru societățile pe acțiuni.

În domeniile dreptului societăților comerciale și al guvernării corporative, obiectivele armonizării includ:

- asigurarea unei protecții echivalente pentru acționari și pentru celelalte părți care au un interes în companie;

- asigurarea dreptului la libertatea de stabilire a companiilor oriunde în Uniunea Europeană;

- promovarea cooperării transfrontaliere între companii din diferite state membre;

- stimularea discuțiilor între statele membre cu privire la modernizarea dreptului societăților comerciale și a guvernării corporative.

Modernizarea dreptului societăților comerciale face obiectul unui Plan de acțiune al Comisiei Europene încă din anul 2003. Motivele pe baza cărora Comisia Europeană și-a fundamentat acest plan sunt:

- evoluția ascendentă a operațiunilor transfrontaliere în cadrul Pieței Unice,

- integrarea continuă a piețelor europene de capital,

- dezvoltarea rapidă a domeniului IT&C,

- extinderea Uniunii Europene și efectele dăunătoare pe care le-au avut scandalurile financiare din acea perioadă.

Directivele Uniunii Europene

în materia societăților comerciale reprezintă un aspect al activității legiuitoare a organizației. Acestea reflectă atât stadiile prin care Comunitatea Europeană și, mai apoi Uniunea Europeană, au trecut, și anume, propunerea unor proiecte, care s-au realizat pas cu pas. Ca o concluzie generală referitoare la respectarea Directivelor, de către statele membre, în transpunere și de către societățile comerciale, ca principale destinatare, putem afirma că au fost puține litigii și că acestea au fost monitorizate. Ca o concluzie în urma analizării documentelor de mai sus, putem menționa faptul, că integrarea europeană este un proces evolutiv de integrare deplină a economiilor naționale într-o nouă entitate, iar elementele definitorii sunt:

- declanșarea procesului de integrare, care se produce prin desființarea barierelor tarifare și netarifare din calea schimburilor comerciale;

- integrarea economică, ce se realizează concomitent în toate domeniile, progresiv, etapizat, conform unei legități proprii, finalizând cu integrarea politică;

- principiul de bază al integrării îl constituie solidaritatea, în toate formele sale;

- o serie de instrumente de intervenție se impunem, deoarece simpla acțiune a legilor pieții nu conduce la situația considerată a fi în avantajul fiecărui participant și a ansamblului în același timp.

În *Fișele descriptive despre Uniunea Europeană* se menționează că, „Parlamentul European a reușit întotdeauna să modifice legislația, printre altele pentru a apăra participarea lucrătorilor în cadrul societăților sau pentru a determina progrese în direcția creării a diferitor forme de societăți europene, în vederea facilitării activităților transfrontaliere ale întreprinderilor. În februarie 2007, Parlamentul a solicitat Comisiei să prezinte o propunere privind o societate privată europeană adaptată nevoilor

IMM-urilor și să pregătească o revizuire a statutului societății europene, astfel încât să fie simplificate dispozițiile privind constituirea acestui tip de întreprinderi. În urma retragerii celor două propuneri de regulament privind asociația și, respectiv, societatea mutuală europeană, Parlamentul a invitat Comisia să relanseze aceste proiecte. El a făcut apel, de asemenea, la instituirea unui cadru juridic corespunzător pentru fundații și asociații. La 8 februarie 2012, Comisia a prezentat o propunere de Regulament al Consiliului privind statutul unei fundații europene, „Fundatio Europaea” (FE), care urmărea să simplifice activitatea acestor organizații înspre bine, public, în întreaga UE.

În Rezoluția sa din 14 iunie 2012 referitoare la viitorul dreptului european al societăților comerciale[11], Parlamentul consideră că formele de societăți ale Uniunii, care vin în completarea formelor existente în temeiul legislației naționale, au un potențial considerabil și ar trebui dezvoltate și promovate în continuare. Pentru a aborda problemele specifice ale IMM-urilor, Parlamentul a îndemnat Comisia să depună în continuare eforturi pentru a adopta statutul societății private europene (SPE). Ca răspuns la Comunicarea Comisiei privind acest subiect, Parlamentul a adoptat în februarie 2013 o rezoluție referitoare la o nouă strategie a UE privind responsabilitatea socială a întreprinderilor. Rezoluția Parlamentului European din 14 martie 2013 referitoare la statutul societăților mutuale europene[12] cuprinde recomandări adresate Comisiei privind un astfel de statut. În sfârșit, Parlamentul European a solicitat, în numeroase rânduri, să se adopte o directivă privind transferul transfrontalier al sediului social, prin intermediul mai multor rezoluții și întrebări cu solicitare de răspuns oral în care și-a exprimat regretul pentru actuala absență a unor norme comune, care afectea-

ză mobilitatea întreprinderilor și, implicit, libertatea de stabilire[13]. La 25 aprilie 2018, Comisia a propus, în cele din urmă, noi norme în materie de drept ale societăților comerciale pentru a facilita transformările, fuziunile și divizările societăților comerciale în cadrul pieței unice [modificând Directiva (UE) 2017/1132 în ceea ce privește transformările, fuziunile și divizările transfrontaliere][14]. Propunerea a fost adoptată de Parlament la 18 aprilie 2019, iar Directiva este în curs de publicare.

În aprilie 2014, Comisia a prezentat o propunere de directivă privind societățile comerciale cu răspundere limitată cu asociat unic, pentru a facilita constituirea companiilor cu acționar unic pe întreg teritoriul UE (la 7 martie 2015, Comisia a retras această propunere).

În Rezoluția Parlamentului din 13 iunie 2017 referitoare la fuziunile și divizările transfrontaliere, s-a atras atenția asupra drepturilor acționarilor minoritari și a normelor privind protecția creditorilor, precum și asupra procedurilor lungi și complexe necesare pentru a efectua o divizare transfrontalieră.

Parlamentul a primit mai multe petiții legate de digitalizarea dreptului UE a societăților comerciale și a operațiunilor transfrontaliere. Comisia pentru petiții solicită de obicei Comisiei Europene să furnizeze informații pe această temă sau să formuleze o opinie cu privire la problemele ridicate de petiționari.

În mai 2017, Parlamentul European a adoptat o rezoluție referitoare la Planul de acțiune al UE privind guvernarea electronică prin care a invitat Comisia să analizeze noile posibilități de a promova soluțiile digitale pentru îndeplinirea formalităților pe tot parcursul ciclului de viață al unei societăți și a subliniat importanța de a interconecta registrele comerțului[15].

În aprilie 2019, Parlamentul a adoptat propunerea Comisiei de modificare a Directivei (UE)

2017/1132 în ceea ce privește utilizarea instrumentelor și a proceselor digitale în contextul dreptului societăților comerciale, care este menită să faciliteze înființarea de întreprinderi prin mijloace electronice și să promoveze operațiunile online pe parcursul ciclurilor de viață ale societăților. Conform cifrelor furnizate de Comisie, în prezent numai 17 state membre oferă un set complet de proceduri de înregistrare online pentru întreprinderi, deși înregistrarea online este, în medie, de două ori mai rapidă și poate fi de până la trei ori mai ieftină decât formatele tradiționale pe suport de hârtie”[16].

La 1 iulie 2016, conform prevederilor articolului 456 din Acordul de Asociere între Republica Moldova, pe de o parte, și Uniunea Europeană și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 27 iunie 2014, a intrat în vigoare. Aceasta semnifică faptul finalizării procedurii de ratificare și aplicarea în integralitate a tuturor prevederilor Acordului dat[17].

Conform prevederilor articolului 456 din Acordul de Asociere, începând cu 1 iulie 2016, acesta abrogă și înlocuiește în totalitate Acordul de parteneriat și cooperare dintre Comunitățile Europene și statele lor membre, pe de o parte, și Republica Moldova, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 28 noiembrie 1994, intrat în vigoare la 1 iulie 1998. Trimiterile la Acordul de parteneriat și cooperare, care figurează în toate celelalte acorduri între părțile la Acordul de Asociere, se interpretează ca trimiteri la Acordul de Asociere La fel, începând cu 1 iulie 2016, Acordul de Asociere înlocuiește Acordul dintre Uniunea Europeană și Republica Moldova cu privire la protecția indicațiilor geografice ale produselor agricole și alimentare, semnat la 26 iunie 2012 la Bruxelles, intrat în vigoare la 1 aprilie 2013.

În cadrul Acordului de Asociere a Republicii Moldova cu Uniunea Europeană, Capitolul 3 „DREPTUL SOCIETĂȚILOR COMERCIALE, CONTABILITATE ȘI AUDIT ȘI GUVERNANȚA CORPORATIVĂ” [18], atrage atenția asupra importanței unui șir de măsuri, norme și practici ce țin de domeniul dreptului societăților comerciale și al guvernării corporative, domeniul contabilității și auditului, pentru instituirea unei economii de piață pe deplin funcționale și promovării schimburilor comerciale între părți. În acest context se propune cooperarea în ce privește protecția acționarilor, a creditorilor și a altor părți interesate conform normelor Uniunii Europene pe segmentul dat, Dezvoltarea în continuare a politicii în materie de guvernare corporativă în conformitate cu standardele internaționale, precum și apropierea treptată între normele Republicii Moldova și normele și recomandările UE în acest domeniu, Schimbul de informații și de expertiză în ceea ce privește atât sistemele existente, cât și noile evoluții relevante în aceste domenii. În plus, părțile depun eforturi pentru a îmbunătăți schimbul de informații dintre registrele comerciale ale statelor membre și registrul național al societăților comerciale din Republica Moldova.

Concluzii. Deci, în finalul efectuării studiului dat putem spune, că dreptul european al societăților comerciale are menirea prin elaborarea unui sistem unic de drept al societăților comerciale, să îmbunătățească mediul de interese, mediul de afaceri, care să poată fi oportun pentru fiecare stat-membru. Astfel observăm, că prin armonizarea dreptului societăților comerciale se promovează realizarea libertății de stabilire, cât și și de activitate comercială. Un rol deosebit în acest context îl are Parlamentul European, care lucrează totdeauna în vederea îmbunătățirii legislației, pentru a proteja acti-

vitatea asociaților și muncitorilor în cadrul societăților, cât și a ușura activitatea transfrontalieră a întreprinderilor [2, p.31-35].

Bibliografie

1. Коняев Н.И. Субъекты хозяйственного права и юридического лица. Вопросы хозяйственной правосубъектности. г. Куйбышев. Сборник статей под ред. проф. Е.П. Торкановского. Редакция: „Волжская коммуна”, 1971.
2. Lupașco Vera, „Societatea comercială - subiect de drept în cadrul dreptului internațional”, Revista Moldovenească de Drept Internațional și Relații Internaționale, Nr. 1-2 (Vol. 13), 2018.
ISSN 1851999 E-ISSN 2345-1963, Tipografia Centrală Î.S. CEP USM Chișinău, 2018.
3. Новицкий И. Б. Основы римского гражданского права. Москва: Юридическая литература, 1972.
4. R. Bennett, European Business, Ed. M & Pitman Publishing, London, 1997, p. 143-146; Corina Leicu, Reper ale legislației comunitare în domeniul societăților comerciale, Revista de Drept Comercial nr. 11, 1996.
5. Толстой Ю. К. Гражданское право. Уч. Т.2.-5-е изд. Москва: Проспект, 2014.
6. Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (versiune consolidată) https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:2bf140bf-a3f8-4ab2-b506-fd71826e6da6.0001.02/DOC_2&format=PDF.
7. Directiva (UE) 2017/1132 <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/ALL/?uri=CELEX%3A32017L1132>.
8. Directiva 2005/56/CEE <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/305f0467-4258-41ed-b37a-ed8eb04107fa/language-ro>.
9. Directiva 2011/35/CEE <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/ro/TXT/?uri=CELEX%3A32011L0035>.
10. Directiva 2009/109/CE (de modificare a Directivelor 77/91/CEE, 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului și a Directivei 2005/56/Ce în ceea ce privește obligațiile de raportare și întocmirea a documentației necesare în cazul fuziunilor și al divizărilor) <https://op.europa.eu/en/publication->

detail/-/publication/061f164d-e1d6-445c-84bf-9b4dda40152f/language-ro.

11. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0259+0+DOC+XML+V0//RO>.

12. <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2013-0094+0+DOC+XML+V0//RO>.

13. A se vedea, de exemplu, rezoluțiile sale din 25 octombrie 2007 referitoare la societățile private europene și la a paisprezecea directivă în domeniul dreptul societăților comerciale privind transferul sediului societății (JO C 263 E, 16.10.2008, p. 671) și din 13 iunie 2017 referitoare la fuziunile și divizările transfrontaliere (JO C 331, 18.9.2018, (p. 25).

14. COM (2018) 0241.

15. Rezoluțiunea Parlamentului European din 16 mai 2017 referitoare la Planul european de acțiune privind guvernarea electronică, JO C 307, 30.8.2018, (p.2).

16. <http://www.europarl.europa.eu/factsheets/ro/sheet/35/dreptul-societatilor-comerciale>.

17. <http://www.parlament.md/LinkClick.aspx?fileticket=gXkOTU94I6Q%3D&tabid=203&language=ro-RO>.

18. <https://www.mfa.gov.md/img/docs/Acordul-de-Asociere-RM-UE.pdf>.

INFORMAȚII DESPRE AUTOR:

Vera LUPAȘCO,
Magistru în drept, Asistent universitar, USEM doctorandă, ICJP, AȘM (Chișinău, Republica Moldova),
e-mail: lupasco_veronica@mail.ru
tel: 069170574.

INFORMATION ABOUT THE AUTHOR:

Master in law, University assistant, University of European Studies of Moldova, PhD, Institute of Legal and Political Research of ASM (Khisinau, The Republic of Moldova),
e-mail: lupasco_mail.ru
tel: 069170574.